'Η "ΗΜΕΡΑ" κοντὰ στὸν λαὸ

ΣΤΟ ΨΑΡΟΦΑΪ

Τὸ πρόβλημα τῶν... ἀρουραίων! Κίνδυνος ἀπὸ τοὺς ἀκάλυπτους ὑδραύλακες. Σχολεῖο - ἀποθήκη. 'Ανάγκη δρόμων

Τοῦ συντάκτου μας κ. Ν. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΨΑΡΟΦΑΪ'... Πέντε χιλιάδες κάτοικοι, ἕνα σχολεῖο χωρὶς παράθυρα, μιὰ πλατεία (σὲ μέγεθος αὐλῆς) ποὺ ὑπάρχει μόνο στὰ χαρτιὰ καὶ δρόμοι ποὺ πνίγονται στὴ σκόνη, σκιαγραφοῦν μιὰ συνοικία ποὺ ἀπέχει λίγα μόλις λεπτὰ ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς Πάτρας.

Μιὰ συνοικία ποὺ ἔχει ἀποχέτευση μόνο κατὰ τὸ... ἥμισυ καὶ ὅλος ὁ πληθυσμὸς της ἀπειλεῖται ἀπὸ μολυσματικὲς ἀσθένειες. Αἰτία εἶναι οἱ ἀκάλυπτοι ὑδραύλακες τῆς ὁδοῦ 'Ακρωτηρίου, ἀπ' ὅπου ξεπηδοῦν ποντικοὶ σὲ μέγεθος γάτας. 'Απεγνωσμένες

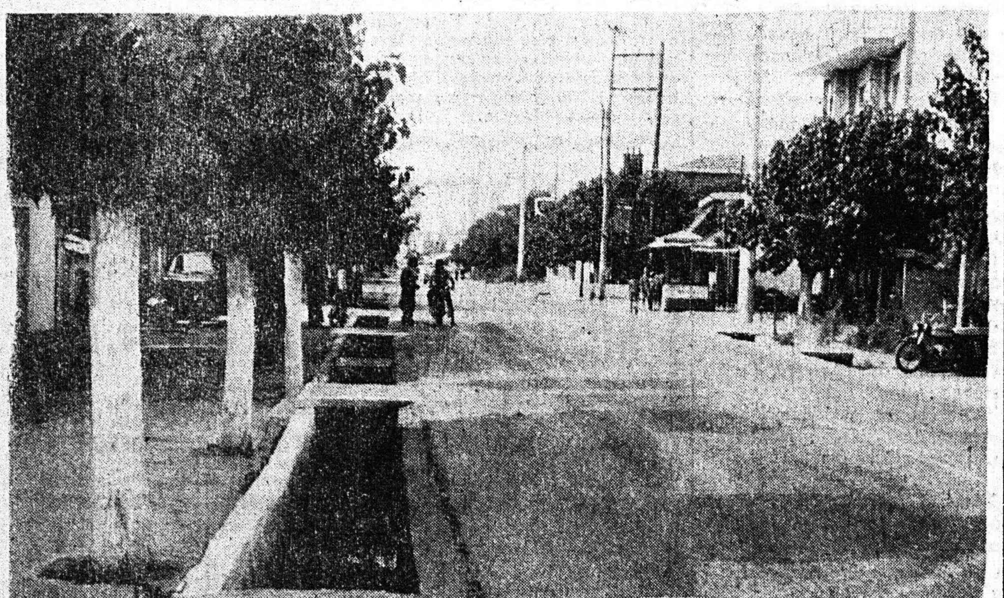

Οἱ ἀκάλυπτοι ὑδραύλακες τῆς ὁδοῦ 'Ακρωτηρίου. 'Απὸ δῶ ξεπηδοῦν ἀρουραῖοι ποὺ ἀπειλοῦν τοὺς κατοίκους μὲ μολυσματικὲς ἀσθένειες

ἐκκλήσεις βοηθείας τῶν κατοίκων γιὰ τὸν μεγάλο κίνδυνο ποὺ καραδοκεῖ μέσα στὰ σπίτια τους, δὲν φαίνεται νὰ συγκίνησαν τοὺς ἁρμοδίους, μέχρι σήμερα. Κι' ὅμως αὐτὸ εἶναι ἄμεσο πρόβλημα, ποὺ πρέπει να λυθῆ.

⁂

Κάποτε τὸ Ψαροφάϊ ἦταν... ἐξοχή. Γύρω στὸ 1960 ὑπῆρχαν ἀραιὰ σπιτάκια, μερικὰ διώροφα, ἐλάχιστα καταστήματα, καὶ πολλὴ ἡσυχία. Σήμερα τὰ πράγματα εἶναι διαφορετικά. 'Ο πληθυσμὸς πολλαπλασιάσθηκε καὶ ἡ συνοικία ἔπαψε νὰ εἶναι μόνον ἐξοχή. Ἔτσι, ὅπως εἶναι φυσικό, δημιουργήθηκαν μιὰ ἁλυσσίδα ἀπὸ προβλήματα ποὺ πρέπει νὰ λυθοῦν.

Καὶ εἶναι χαρακτηριστικὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ μέλη τοῦ 'Εξωραϊστικοῦ Συλλόγου Ψαροφαΐου «Ἡ 'Ανάληψις» καταβάλλουν καθε προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή. Χρόνια παλεύουν νὰ βροῦν λύσεις καὶ νὰ κάνουν

Σ' αὐτὸ τὸ μαγαζὶ χωρὶς παράθυρα κάνουν μάθημα τὰ παιδιὰ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ψαροφαΐου

τοὺς ἁρμοδίους νὰ ἐνδιαφερθοῦν γιὰ τὴν περιοχὴ τους. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἀποτελοῦν οἱ Βασ. Μπούσιας (πρόεδρος), Νικ. Γιαννακόπουλος (ἀντιπρόεδρος), Γεώρ. Τριανταφυλλόπουλος (Γεν. Γραμματεύς), 'Ιωαν. Στεφανόπουλος (ταμίας), Νικ. Καρναπατίδης, 'Ιω. Σαλίκης καὶ Νικ. Κατσιφάρας (μέλη).

—'Εὰν μᾶς βοηθήσουν λίγο οἱ ἁρμόδιοι, λένε οἱ κάτοικοι, τὸ Ψαροφάϊ θὰ γίνη τὸ πιὸ ὡραῖο κομμάτι τῆς Πάτρας».

Ἂς δοῦμε ὅμως ἀπὸ κοντὰ τὰ προβλήματα τῆς συνοικίας:

ΟΙ ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ

Οἱ ἀρουραῖοι ἀπειλοῦν τοὺς κατοίκους στὸ Ψαροφάϊ... 'Ο κίνδυνος ξεκινάει ἀπὸ τοὺς δύο μεγάλους ὑδραύλακες τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ 'Ακρωτηρίου, ἀπ' ὅπου ξεπηδοῦν ἀρουραῖοι σὲ μέγεθος γάτας. Μολυσματικὲς ἀσθένειες καὶ ἐπιδημίες εἶναι ὁ καθημερινὸς τρόμος ποὺ πλανᾶται πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς.

—Οἱ ὑδραύλακες τῆς ὁδοῦ 'Ακρωτηρίου ἀποτελοῦν ἑστίες μολύνσεως καὶ παγίδες ἀτυχημάτων, μᾶς λέγει ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ 'Εξωραϊστικοῦ Συλλόγου τῆς Συνοικίας κ. Γεώρ. Τριανταφυλλόπουλος. Κάναμε ἐνέργειες στὴν Νομαρχία γιὰ τὴν ἐπικάλυψή τους. Μᾶς ἀπήντησε ὅτι τὸ ἔργο ἔχει ἀναλάβει ἡ 2α ΥΕΚΕ. Πέρασε ὅμως ἕνας χρόνος καὶ ἀκόμη τίποτε δὲν ἔγινε. Ἔτσι ὅλα τὰ ἀπορρίμματα καὶ τὰ ψοφίμια τῆς περιοχῆς πέφτουν σ' αὐτοὺς τοὺς ὑδραύλακες καὶ... τρέφουν τὰ ποντίκια».

Ἡ συζήτηση γίνεται στὰ γραφεῖα τοῦ 'Εξωραϊστικοῦ Συλλόγου Ψαροφαΐου. «Ἡ 'Ανάληψις» στὴν ὁδὸ 'Ακρωτηρίου 66. 'Απὸ τὴν ἀνοικτὴ πόρτα μπαίνουν καλοκαιρινὲς αὖρες καὶ παιδικὲς φωνές.

—Οἱ ὑδραύλακες μᾶς δημιουργοῦν καὶ ἄλλα προβλήματα συνεχίζει ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος. Ἡ δυσοσμία εἶναι φοβερή, ἔχουμε πολλὰ κουνούπια, τὰ παιδιὰ καὶ οἱ γέροι βαδίζοντας ἄκρη—ἄκρη— γιὰ τὸν φόβο τῶν αὐτοκινήτων —κινδυνεύουν τὰ βράδυα νὰ πέσουν μέσα.

ΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΟ ΧΩΡΙΣ ΠΑΡΑΘΥΡΑ

'Αλλὰ τὸ μεγαλύτερο πρόβλημα γιὰ τὴ συνοικία εἶναι τὸ ἐκπαιδευτικό. Στὸ μοναδικὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο φοιτοῦν ἢ μᾶλλον στριμώχνονται 400 παιδάκια —ἄλλα τὸ πρωΐ καὶ ἄλλα τὸ ἀπόγευμα— σὲ τέσσερες αἴθουσες. 'Επίσης οἱ μαθητὲς δύο τάξεων τοῦ Σχολείου ἀναγκάζονται, λόγῳ τῆς ἀνυπαρξίας αἰθουσῶν διδασκαλίας, νὰ κάνουν μάθημα σ' ἕνα... μαγαζὶ νεοανεγειρομένης οἰκοδομῆς. Δὲν χρειάζεται νὰ τονίσουμε τὶς συνθῆκες ὑπὸ τὶς ὁποῖες μορφώνονται τὰ παιδιὰ τῆς περιοχῆς. Ἡ αἴθουσα δὲν ἀερίζεται— ἀφοῦ δὲν ἔχει παράθυρα— καὶ τὸ κρύο καὶ ἡ ζέστη ταλανίζουν τοὺς μικροὺς μαθητές.

—Πᾶμε νὰ δῆτε τὸ Παράρτημα τοῦ Σχολείου; προτείνει ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος.

—Πᾶμε...

Καθὼς περπατᾶμε στὸ στενὸ δρομάκι δίπλα στὴν ἐκκλησία, ψάχνουμε μὲ τὸ βλέμμα νὰ βροῦμε ποῦ εἶναι τὸ κτίριο τοῦ Σχολείου. Δὲν διακρίνουμε ὅμως τίποτα ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα διώροφο σπίτι—γιαπί.

—Αὐτὸ εἶναι τὸ παράρτημα, δείχνει μὲ τὸ χέρι του ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος.

—Καὶ τὰ παιδιὰ ποῦ κάνουν μάθημα;

—Μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ δωμάτιο χωρὶς παράθυρα. Καὶ ὅταν ἔχουν γυμναστική, γυμνάζονται ἐδῶ στὸν δρόμο».

Διακρίνει τὴν ἔκπληξή μας καὶ συνεχίζει:

—Τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας μὲ ἐνέργειες τῆς Κυβερνήσεως Δημοκρατικῶν Γυναικῶν Πατρῶν ἐνέκρινε πίστωση 450.000 γιὰ τὴν ἐπέκταση τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. 'Αλλὰ ἀκόμη δὲν ἔγινε ἡ δημοπράτηση τοῦ ἔργου. Σκεφθῆτε ὅτι τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο εἶχε βόθρους ἀντὶ γιὰ ἀφοδευτήρια. Καὶ τὰ παιδάκια τοῦ Νηπιαγωγείου δὲν ἔχουν προαύλιο καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα παίζουν στὸ δρόμο!

»Σημειῶστε ἀκόμη —συνέχισε ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος ὅτι στὴ συνοικία μας ὑπάρχει ἀπὸ τὸ σχέδιο πόλεως καθωρισμένος χῶρος γιὰ Δημοτικὸ — Γυμνάσιο...».

Τὸ μεγάλο ὅμως κακὸ τῆς Παιδείας στὸ Ψαροφάϊ εἶναι ὅτι 850 οἰκογένειες δὲν στέλνουν τὰ παιδιά τους στὸ Νηπιαγωγεῖο Καὶ τοῦτο γιατὶ τὸ Νηπιαγωγεῖο τῆς περιοχῆς δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς συνοικίας. Ἡ νηπιαγωγὸς εἶναι μία καὶ τὰ παιδάκια ποὺ φοιτοῦν εἶναι ἀναγκαστικὰ λίγα. Τὰ ὑπόλοιπα ἀναγκάζονται νὰ κάθωνται στὸ σπίτι τους.

ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

Οἱ ἐλλείψεις ποὺ ὑπάρχουν δὲν ἔχουν μόνο ἀντίκτυπο στὴν ἐκπαίδευση ἢ στὶς συνθῆκες τῆς ζωῆς τῶν μαθητῶν. Τὰ παιδιὰ ἀναγκάζονται νὰ μετακινοῦνται ἀρκετὲς ἑκατοντάδες μέτρα γιὰ νὰ πᾶνε στὰ Γυμνάσια τῶν Πατρῶν καὶ —τὸ χειρότερο— νὰ διασχίζουν δρόμους μὲ μεγάλη κυκλοφορία ('Ακρωτηρίου—Καλαβρύτων).

—Τὰ παιδιά μας κινδυνεύουν ἀπὸ τὰ δίκυκλα καὶ τὰ αὐτοκίνητα ποὺ τρέχουν ἰλιγγιωδῶς στὴν ὁδὸ 'Ακρωτηρίου, φωνάζουν οἱ γονεῖς πρὸς κάθε κατεύθυνση. Ἡ Τροχαία θὰ πρέπει νὰ λάβη ἐδῶ εἰδικὰ μέτρα πρὶν θρηνήσουμε θύματα.

⁂

Στὰ γραφεῖα πάλι. Ἡ πρώτη κουβέντα γιὰ τοὺς χωματόδρομους ποὺ ὑπάρχουν παντοῦ στὸ Ψαροφάϊ.

—Πολλοὶ δρόμοι τῆς συνοικίας, θέλουν τσιμεντόστρωση λέγει ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος. Τὸ χειμῶνα ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος εἶναι ἐπικλινὲς οἱ δρόμοι μεταβάλλονται σὲ χειμάρρους. Καὶ τὸ καλοκαίρι μᾶς πνίγει ἡ σκόνη.

»'Αλλὰ καὶ ἡ συγκοινωνία εἶναι δρᾶμα. Μετὰ τὶς 10 τὸ βράδυ ἡ συνοικία μας ἀπομονώνεται. Τὰ λεωφορεῖα Νο 2 ἐκτελοῦν τὴν γραμμὴ μέχρι τὶς 12 κάθε ½ ὥρα ἕως 45 λεπτά. 'Αναγκαζόμαστε λοιπὸν νὰ μαζευόμαστε στὰ σπίτια μας μὲ τὶς κότες».

ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟ... ΗΜΙΣΥ

Ἄλλο σοβαρὸ πρόβλημα: Ἡ ἀποχέτευση. Ὅσο κι' ἂν φαίνεται ἀπίστευτο ἡ μισὴ μόνον συνοικία καλύπτεται ἀπὸ ἀποχέτευση. Ἔτσι τὰ βυτία εἶναι συνηθισμένο θέαμα στοὺς δρόμους.

—Ἡ συνοικία μας ἔχει ἀποχέτευση κατὰ τὸ ἥμισυ, λέγει ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος. Δηλαδὴ ἔχει μόνο ἡ περιοχὴ ἐπάνω ἀπὸ τὴν ὁδὸ 'Ακρωτηρίου.

—Τί φταίει;

—Ἔτσι ἔγινε ἀπὸ τὴν ἀρχή. Λὲς καὶ οἱ κάτοικοι τῆς κάτω συνοικίας εἶναι πολίτες δευτέρας κατηγορίας. Οἱ ἁρμόδιοι λένε ὅτι ἡ ἐπέκταση τοῦ ἀποχετευτικοῦ δικτύου ἔχει σχέση μὲ τὴν ἐπέκταση τοῦ σχεδίου πόλεως.

ΜΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΑΝ... ΑΥΛΗ

Τὸ Ψαροφάϊ δὲν ἔχει οὔτε μιὰ πλατεία. Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο μὲ ἀπόφασή του καθώρισε πέρυσι γιὰ τὴν δημιουργία πλατείας ἕνα χῶρο σὲ μέγεθος... αὐλῆς διαστάσεων 12Χ30 μ.!

—Κι' ὅμως ὑπάρχουν δύο θαυμάσιες καὶ ἰδανικὲς τοποθεσίες γιὰ πλατεῖα τονίζει ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος. Στείλαμε καὶ σχετικὸ ὑπόμνημα στὸν Δήμαρχο καὶ γιὰ τὸ θέμα τῆς πλατείας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἵδρυση «Παιδικῆς Χαρᾶς». Οἱ κάτοικοι ἐδῶ εἶναι ὅλοι ἐργαζόμενοι καὶ τὰ παιδιὰ δὲν ἔχουν ποῦ νὰ παίξουν».

ΚΑΗΜΟΙ...

'Αλλὰ στὸ Ψαροφάϊ οἱ κάτοικοι ἔχουν τόσους πολλοὺς καημοὺς ποὺ δὲν ξέρουν γιὰ ποιὸν ἀπ' ὅλους θὰ ἔπρεπε νὰ φωνάξουν πρῶτα. 'Ο κ. Τριανταφυλλόπουλος συνεχίζει νὰ τοὺς «μετράη»:

—Δὲν ὑπάρχει συνεχὴς ὕδρευση στὴ συνοικία μας. Πέρυσι εἴχαμε πολλὲς μέρες χωρὶς νερό. Οἱ σωλῆνες ὑδρεύσεως εἶναι ἀκατάλληλοι.

—Δὲν ὑπάρχει Ὑγιειονομικὸς Σταθμὸς ΙΚΑ ἢ ἔστω ἕνα ἰατρεῖο.

—Δὲν ὑπάρχει Φαρμακεῖο. Οἱ κάτοικοι πεζοποροῦν τὶς νύκτες μέχρι τὸ κέντρο τῆς πόλεως γιὰ ν' ἀγοράσουν φάρμακα, ἂν παραστῆ ἀνάγκη.

—Τὸ προαύλιο τῆς ἐκκλησίας θὰ πρέπει νὰ πλακοστρωθῆ. Πλημμυρίζει νερὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὸ καλοκαίρι οἱ πιστοὶ πνίγονται στὴ σκόνη.

—Θὰ πρέπει νὰ ἐνισχυθῆ καὶ ἐμπλουτισθῆ ἡ μοναδικὴ βιβλιοθήκη τῆς συνοικίας ποὺ ἀνήκει στὸ ἐκκλησιαστικὸ συμβούλιο.

—Νὰ τοποθετηθῆ ἕνας δεύτερος τηλεφωνικὸς θάλαμος.

⁂

ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ καημοὶ γιὰ τὸ Ψαροφάϊ. Ἡ γυναίκα ποὺ στεκόταν στὴν αὐλὴ δίπλα σὲ κάτι γλάστρες ὅταν τὴν ρώτησα τί προβλήματα ἔχει ἡ περιοχὴ ἄφησε τὸ ποτιστήρι ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια της, καὶ μίλησε μὲ λαχτάρα καὶ καημὸ γιὰ τὴ συνοικία της.

—Γράψτε μᾶς λέει γιὰ τὰ χαντάκια τοῦ δρόμου. Τὰ ποντίκια βγαίνουν ἀπὸ κεῖ καὶ κόβουν βόλτες στὴν ἄσφαλτο.

Τώρα ποὺ μπῆκε τὸ καλοκαῖρι κινδυνεύουμε ἀπὸ μολυσματικὲς ἀρρώστειες....».

Τὸ γράφουμε πάλι. Μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τὸ διαβάσουν καὶ νὰ συγκινηθοῦν —κάποτε— οἱ ἁρμόδιοι.

ΝΙΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ θρυλικὸς Μπαταριᾶς ὁ τροβαδοῦρος τῆς Ρούμελης

Καταγωγὴ καὶ ἔργο του. 'Αγάπες καὶ μεράκια. Ὁ Μποὲμ καὶ ὁ ποιητ... Ἡ ἐξύψωσις τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ. Μεγάλοι Μεσολογγίτες τὸν ὑμνο...

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΑΘ ΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΠ ΥΛΟΥ

«Στάσου ὠρὲ καὶ καὶ θὰ δῆς, καὶ γεμίζουν τὸ ὅπλο τους καὶ τὸν σημαδεύουν νὰ βαρέσουν κατακούτελα. 'Εκεῖνος ποὺ δέχονταν τὶς ἀπειλὲς μαρμάρωσε, βουβάθηκε.

Καὶ τοῦτο γιατὶ ἤξερε ὅταν τὰ μπαρουτοκαπνισμένα πρόσωπα τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 ἀγριέψουν, δὲν εἶναι ὧρες γιὰ χάσιμο. Ὅτι λένε τὸ πραγματοποιοῦν τοῦτοι οἱ ἀνυπότακτοι ἂν δοες. Αὐτοὶ ποὺ κάθε μέρα δὲν λογαριάζουν τὸν κίνδυνο, ποὺ παίζουν μὲ τὴν ζωὴν τους.

Πέρασαν κακουχίες, πέρασαν στερήσεις οἱ μορφές τους θαρρεῖς βυζαντινές — προβάλλουν ἀνάγλυφες ἀπὸ τὶς δυστυχίες καὶ τὶς συμφορὲς ποὺ τοὺς κτύπησαν.

Μὰ τώρα τί τοὺς ἔκανε νὰ λυποψυχήσουν αὐτὰ τὰ λιοντάρια ποὺ δὲν ψήφισαν ποτὲ ἐχθρικὸ βόλι καὶ ὅλοι μαζὶ φωνάζουν:

«Στάσου ὠρὲ καὶ θὰ δῆς!... καὶ νὰ φοβερίζουν νὰ σκοτώσουν ἕνα ἀθῶο, ποὺ στὸ κάτω κάτω δὲν κινδύνευαν ἀπὸ δαῦτον γιὰ τὸν ἁπλούστατο λόγο δὲν εἶχε μαζί του οὔτε ψωμομάχαιρο.

Δὲν ἀργοῦν νὰ μᾶς βγάλουν ἀπὸ τὴν ἀπορία καὶ ἐξηγοῦν οἱ ἴδιοι ἀγανακτισμένοι ὑψώνοντας τὴ φωνή τους πάλι «Ἄχ Δαίμονα σταμάτα νὰ παίζης μὲ τὸν πόνο μας».

Δὲν ἀντέχουμε ἄλλο— ἀντικόβουν— Γητεύτρα ξεμυαλίστρα εἶναι ἡ φωνή τους.

'Αντηχεῖ στ' αὐτιά μας σὰν ἀχὸς καμπάνας, πένθιμης, νεκρικῆς. Τραγικὸ μοιρολόϊ βιβλικῆς καταστροφῆς, μοιρολόϊ ποὺ τοὺς κυνηγάει ἀπὸ κοντά. Σχίζει τὰ σωθικά τους σὰ κάμα, σταλάζει φαρμάκι στὴν καρδιά τους».

Νάτη τώρα — ἡ φωνὴ τοῦ τραγουδιστῆ ἀχολογάει παραπονιάρικη. Νάτη ὕστερα ὁρμᾶ καταπάνω τους σαϊτόπιδο νὰ τοὺς δαγκάση ἀλύπητα. Νάτη, σὲ λίγο τούσκωνε σὰ βόας νὰ τοὺς λυώσουν ποὺ θὰ σκάσουν.— Τώρα εἶναι ἐρωτηματικὴ παιγνιδιάρα παίρνει διάφορα πρωτεϊκὰ σχήματα ... Σειρῆνα ποὺ τοὺς καλεῖ νὰ γκρεμιστοῦνε σὲ κακοτράχαλα, λάμια νὰ τοὺς ... τὸ αἷμα, γοργόνα μὲ ἕτοιμο αἴνιγμα «ΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ ΖΗ "Η ΧΑΘΗΚΕ» χείμαιρα μὲ κεφάλι τρομαχτικὸ Μέδουσα νὰ τοὺς καταπιῆ.

'Ακοῦστε τὴν ἀπόκοσμη μυστηριακὴ φωνή του:

«Κι' ἄκουσα μαῦρα κλάμματα,
(γυναίκια μοιρολόγια.
Κλαῖνε μανάδες γιὰ παιδιὰ
(καὶ τὰ παιδιὰ γιὰ μάνες.
Δίχως ψωμὶ δίχως νερὸ καὶ
(δίχως καὶ μεντάτι.
Τὸ πῶς νὰ νταγιαντήσουμε μ'
(ἕνα Σουλτὰν Μαχμούτη»

Βρυχιῶνται ἄλλη μιὰ φορὰ μὲ τὸ χέρι στὴν σκανδάλη.

Ἦρθαν νὰ διασκεδάσουν.

Ναὶ μὰ τὴν ἀλήθεια ἔται εἶναι.

Μὰ ξαφνικὰ ποιὸς τὸ περίμενε...

Μεταβλήθηκανε σὲ πρωταγωνιστὲς ἀρχαίας τραγωδίας.

«Δὲν λέμε, ψιθυρίζουν». Παλεμᾶμε.

Θεριὰ εἴμαστε ἀνήμερα. Νὰ ριχτοῦμε στὰ φουσάτα τοῦ Μεμέτη μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά. Πέφτουμε σὲ φωτιὰ σὲ γκρεμὸ σὲ τρικυμίες, σὲ σπαθιά.

Δὲν γιωτεύουμε καθόλου. Νὰ ἀντιβγοῦμε μὲ ὅλα τ' ἀγρίμια τοῦ λόγγου, τῆς στεριᾶς καὶ τοῦ πελάγου. Ὅμως τοῦτο ποὺ πάθαμε εἶναι ἀπὸ τὰ κακὰ ποὺ δὲν τὸ βαστᾶμε. Πέσαμε στὴν παγανιὰ ποὺ μᾶς ἔστησε ἕνας ξεφαντωτής. Μὲ τὸ ἀναθεματισμένο του βιολὶ μᾶς αἰχμαλώτισε.

Δὲν ἀντέχουμε νὰ γροικᾶμε τὸν πλάνο ποὺ κράζει τὰ τελώνια. Εμεῖς ἔλθαμε γιὰ νὰ ξεσκάσουμε».

Οἱ δράκοι τοῦ χρόνου γεροπλάτανοι, μανιάζουν καὶ μὲ τὸ ζό. καὶ μὲ τὸ καλὸ ἀναγκάζουν τὸν τραγουδιστὴ νὰ πάψη ἢ ν' ἀλλάξη τραγοῦδι καὶ αὐτὸς θέλει δὲν θέλει ὑπακούει πρόθυμα καὶ ἂς τοὺς μαύλισε σὰν ἄλλος 'Ορφέας ὄχι μὲ λύρα μὰ μὲ δοξάρι.

Ποιὸς εἶναι λοιπὸν αὐτὸς ποὺ ἀναστάτωσε τὴν συντοοφιὰ μὲ τὴν τέχνη του, τί τραγουδοῦσε;

Ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΠΑΤΑΡΙΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΑ ΤΗΝ «ΕΞΟΔΟ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ».

'Απολᾶψτε τον.

«Παναγιά μου. 'Ακόμα εἶναι συνεπαρμένοι ἀπὸ τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ Μεσολογγιοῦ. Τὸ γεύονται τοῦτες τὶς στιγμὲς σὲ ὅλο του τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν δραματικότητά του.

Θέ μου βάλε τὸ χέρι σου...

Τί ἀντάρα εἶναι τούτη. Θειάφι καὶ ροκακαμένες σάρκες ἀνθρώπων πέφτουν πάνω τους σὲ Δαντικὴ κόλαση.

Ρόγχοι τοῦ θανάτου «μυριόστομα ἄχ» οἱ βρισιὲς «σκύλοι, κατάρες, πολεμικὲς ἰαχές» Α! ΑΙΑΙΑΙ «τρυπᾶν τὴν ἀκοή σου. Οὐρανὸς καὶ γῆ αἱματοκυλίστηκαν, ὁ κόσμος ἐκτροχιάστηκε παρασύροντας τὸ κάθε τι σὲ βέβαιο ὄλεθρο.

Τὰ κανόνια τινάζουν στὸν ὁρίζοντα τὴν 'Ιερὴ Πολιτεία. Τὴν

Ὁ ἄσσος κλαρινίστας Νικ. Σουλεϊμάνης (1848—1921) ποὺ πρωτόφερε τὸ κλαρίνο στὴν 'Ελλάδα. Ἦταν μέλος τῆς ὀρχήστρας τοῦ Μπαταριᾶ

ξεθεμελιώνουν. Τοὺς τύφλωσε ἡ σκόνη, δὲν βλέπουν γύρω τους. θάμπωσαν τὰ μάτια του. Τοὺς κυρίεψε σκοτοδίνη.

Τί ὀρυμαγδὸς φασαρία ἀπρόβλεπτο φονικό. Μέσα σὲ πανδαιμόνιο ὁ κόσμος τρελλάθηκε, θὰ γίνουν χίλια κομμάτια καὶ αὐτοὶ μαζί του. Ἂς γλύτωναν καὶ τώρα. Ἡ Δεύτερη Προδοσία.

Ποιὸς εἶδε χάρο καὶ δὲν φοβήθηκε. Τὸ μοσχάρι πλέει στὸ αἷμα.

Μυρωδιὰ πτωμαΐνης τοὺς τριγυρίζει ἀπαίσια ἀσφυκτικά. Κόβεται ἡ ἀνάσα τους. Γίγαντας νομίζεις ἅρπαξε τὸ Μεσολόγγιο στὴν χεροῦκλα του. Προσπαθεῖ νὰ τὸ σωριάση σὲ ἐρείπια καπνοὺς καὶ χαλάσματα ποὺ ἀνοίγονται κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τους. 'Εωσφορικὲ ΜΠΑΤΑΡΙΑ ζωντάνεψες μπρός μας ξανὰ εἰκόνες ... βόγγους καὶ δάκρυα ἀγαπημένων συγγενῶν λαβωμένων, σακατεμένων πονεμένων πλασμάτων ἄτυχων.

Οἱ τιμημένοι Τουρκοφάγοι ποὺ τοὺς τρόμαξε ὁ Ἄδης λύγισαν, παράλυσαν. Νοιώθοντας νικημένοι οὔρλιαζαν στὸν ΜΠΑΤΑΡΙΑ Τὴν «ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ» ΤΗΝ ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ».

Ὁ Μπαταριᾶς συγκαταβατικὸς —χαρακτηριστικὸ ὅλων τῶν μεγάλων ἀνθρώπων— μὴ θέλοντας νὰ ρεζιλευθοῦν — σκληροὶ στρατιῶτες αὐτοὶ ἀπὸ ἕνα Τζίτζικα ἀρχίζει:

«Τ' ἀκούσατε τί γίνηκε στὰ
(Γιάννενα, στὴ Λίμνη,
ποὺ πνίξανε τοὺς δεκαφτὰ μὲ
(τὴν Κυρὰ Φροσύνη;
Ἄχ Φροσύνη παινεμένη
Τὶ κακὸ 'παθες, καημένη!

Ἄλλη καμιὰ δὲν τὄβαλε τὸ
(λαχούρι φουστάνι
(λαχουρὶ φουστάνι
πρώτη ἡ Φροσύνη τὄβαλε καὶ
(βγῆκε στὸ σεργιάνι.
Ἄχ Φροσύνη παινεμένη
καὶ στὸν κόσμο ξακουσμένη!

Δέσ' τὄλεγα Φροσύνη μου,
(κρύψε τὸ δακτυλίδι,
γιατὶ ἂν τὸ μάθη ὁ 'Αλήπασας
(θὲ νὰ σὲ φάη τὸ φίδι:
Ἄχ Φροσύνη μου καϋμένη,
τὶ πολὺ κακὸ θὰ γένη.

Ἂν εἶστε Τοῦρκοι ἀφῆστε με,
(χίλια φλωριὰ σᾶς δίνω
σύρτε με στὸ Μουχτὰρ Πασᾶ,
(δυὸ λόγια νὰ τοῦ κρίνω.

Ἄχ Φροσύνη παινεμένη
τί κακὸ πολὺ θὰ γένη!

«Πασᾶ μου ποῦ εἶσαι, πρόλα-
(βε, τρέξε νὰ μὲ γλυτώσης
μέρωσε τὸν 'Αλῆ Πασᾶ καὶ
(δῶσε ὅτι νὰ δώσης,
Ἄχ Φροσύνη πέρδικά μου,
τί κακὸ 'παθες κυρά μου.
Εἰς τὸ Βεζύρη τὰ φλουριά,
(τὰ δάκρυα δὲν περνᾶνε
καὶ σένα μ' ἄλλες δεκαφτὰ
(τὰ ψάρια θὰ σᾶς φᾶνε.
Ἄχ Φροσύνη πέρδικά μου
μὄκαψες τὰ σωθικά μου!
Νὰ 'ταν ο πέτρες ζάχαρη νὰ
(ρίχνανε στὴ λίμνη
γιὰ νὰ γλυκάνη τὸ νερὸ γιὰ
(τὴν Κυρὰ Φροσύνη.
Ἄχ Φροσύνη παινεμένη
μέσ' στὴν Λίμνη ξαπλωμένη
Φροσύνη σὲ κλαίει τὸ σπίτι
(σου, σὲ κλαῖνε τὰ παιδιά
(σου
σὲ κλαῖνε ὅλα τὰ Γιάννενα,
(κλαῖνε τὴν ὀμορφιά σου.
Ἄχ Φροσύνη πέρδικά μου
μὄκαψες τὰ σωθικά μου.

Τί θᾶμα καὶ ἀντίθαμα. Μονομιᾶς γίνηκε ἡ θάλασσα μέλι. Ἡ ξαπλωμένη Κυρὰ Φροσύνη ἀκτινοβολεῖ. Νὰ τὸ λείψανό της. 'Απείραχτο αἰώνια ἀστράφτει ἀπὸ ὡραιότητα.

Μὲ τὸ χαμόγελο σοῦ γνέφει, σοῦ μιλᾶ.

Κορῶνα ἔχει ἀπὸ κοράλια γιορντάνι ἀπὸ κοχύλια βραχιόλια ἀπὸ μαργαριτάρια.

Στὸ χέρι της φεγγοβολᾶ τὸ μοιραῖο δακτυλίδι ποὺ τὴν ἔστειλε στὸν κάτω κόσμο. 'Αναδυομένη

Χαράλαμπος Μαργέλης (1895—1954). Ἄφθαστος βιρτουόζος τοῦ κλαρίνου

'Αφροδίτη. Ποιὸς ζωγράφος θ' ἀπαθανατίση τάπειρα κάλλη της ποὺ ξετρέλλαναν Ρωμιοὺς καὶ ἀπίστους. Τὴν πόθησε ὁ ἐχθρὸς καὶ τὴν κούρσεψε. Τὴν ἀφάνισαν. Θρῆνοι σκεπάζουν τὸν αἰθέρα. Ὅλα μαῦρα, ἄραχνα καὶ σκοτεινά.

Τί ἀναπάντεχο θανατικό... νοῦς δὲν τὸ βάνει...

Γκρίνια πάλι στὴν παρέ...

«Ἄλλο, ἄλλο Μπαταριᾶ ... γεται ἡ καρδιά μας». Μὲ ... Ἔξοδο τοῦ Μεσολογγίου» ... καὶ ἀποκαίδια μὲ τὴν «Κυρ... σύνη».

Ἄλλο, ἄλλο Μπαταριᾶ.

Καιρὸς νὰ μερώση τοὺ... τσακάλια μὲ ἐρωτικὰ λια... νουδα. Καιρὸς νὰ τοὺς κάν... θητεύσα. Μυστικὰ ἄγνωστα ... ἀντιστορεῖ ποὺ αὐτὸς κα...

«Στὸν ἔρωτα παίζει ρόλο ... μορφιὰ ὄχι τὰ πλούτη. Ἐ... νειρο ἔχει ὁ ἐρωτευμένος...

«Δὲν θέλω πλοῦσα κι' ἀ...
(γιατὶ στὸ πανηγ...
θὰ μὲ ρωτοῦν οἱ φίλοι ...
(ποὺ ποῦν 'τὸ κελεπο...

Προσπαθεῖ νὰ ἀποσπάσ... ὁμολογία τῆς ἀγαπημένης ...

«Πές μου νὰ ζῆς καὶ ...
(ρῆς τὴν ἀκριβή σου ...
πές μου μήπως τὸν ἀγα...
τὸν κατωγειτονιότη;»

'Αφοῦ διαπιστώσει ἀντα... ση γίνεται πιὸ τολμηρός.

«'Αγάπη μου ροδίσανε τ...
(φοβούνια ἀγ...
καὶ δέξουμε ψυχόπον...
(σφοιγηλή σου ἀγκάλ...

'Αρχίζει τὰ παινέματα, ... ποκαλεῖ βασιλικό.

«Χαρῶ σε μέρα σημερ...
(νάσουν ἄλλη τ...
νὰ βλέπω τὸ Βασιλικό ...
(νὰ ξημερώ...
«Στὸν οὐρανὸ θέ ν' ἀνέβ...
(διπλωθῶ νὰ κά...
νὰ πάρω πέννα καὶ χα...
(τὰ κάλλη σου νὰ γρά...
«Χαρῶ τα τὰ μαλλάκια ...
(ποὺ εἶναι σὰ μετ...
ἄγγελοι τὰ χτενίζουνε ...
(τους τὴν τάξ...
Γλυκὰ τὰ χαμοκέρασα ...
(ρω ἀπὸ τὴ φ...
μὰ ποιὸ γλυκὰ τὰ μάτια ...
(χρυσή μου περιστέ...

Δὲν σκέπτεται παρὰ μόν... καλή του.

«Τὸ φεγγαράκι στὸ πλ...
(Οὐρανὸ γυρ...
καὶ ὅλος ὁ νοῦς μου ...
(στὴν ἔγνοια σου ἀγρυ...

Εὔχεται γι' αὐτὸ τὸ λ...

«Νὰ χαμηλώσουν τὰ βου...
(νάβλεπα τὴ χ...
καὶ νάβλεπα ἡ ἀγάπη ...
(κάνει αὐτὴ τὴν ὥρ...

Ἡ ἀγαπημένη του ... αὐτὸν τὸ πᾶν.

«Γιὰ σένα στὴν ἀκρογ...
(κάθε κῦμα ἁπλ...
γιὰ σένα γλυκοκελαϊδε...
(τὸ μπαξὲ τὸ ἀϊδόν...

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ...

Τὸ πατρικὸ σπίτι τοῦ μεγάλου τραγουδιστοῦ Μπαταριᾶ στὸ Μεσολόγγι (ὁδὸς Τραυλαντώνη 21). Ἐξωτερικὴ πλευρά

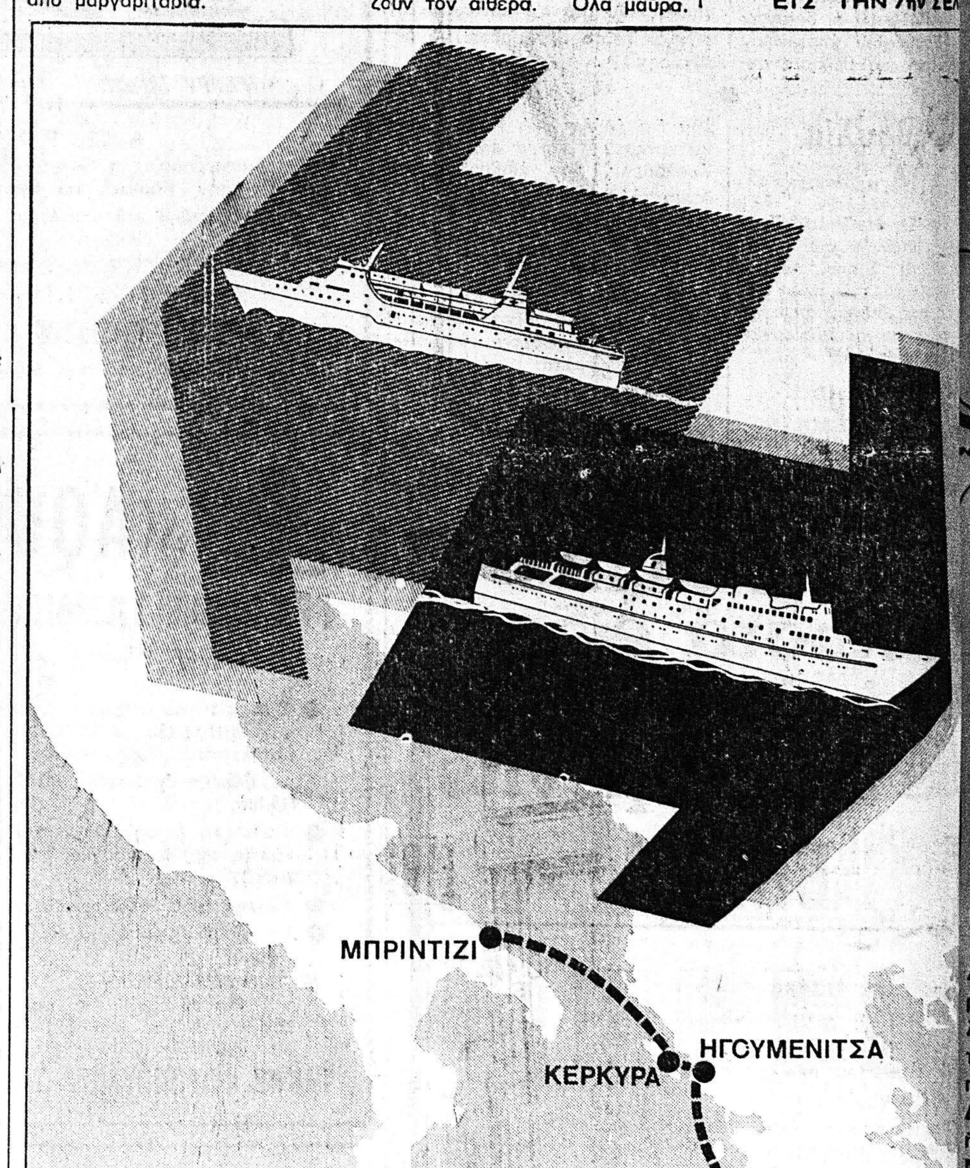

Καθημερινές ἀναχωρήσεις
ΕΛΛΑΣ→ΙΤΑΛΙΑ→ΕΛΛΑΣ
μὲ τὰ Φέρρυ - Μπώτ
F/B ΟΙΝΟΥΣΣΑΙ - F/B ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤ...
'Ασφαλῆ - ἄνετα - ὑπερσύγχρονα • Καθολικῶς κλιματιζόμενα
Μὲ δυνατότητα μεταφορᾶς ἐπιβατῶν καὶ αὐτοκινήτων ἀπὸ Πάτρα πρὸς Κέρκυρα καὶ τἀνάπαλιν
ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ: Σὲ ὅλα τὰ πρακτορεῖα καὶ στὰ γραφεῖα τῆς ἑταιρείας 'Ακτὴ Μιαούλη 57, Πειραιεὺς - Τηλ: 4512.032, 4511.824, 4522.665, 451...
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ —ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ. ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
«ΙΟΝΙΟΝ Ε. Π. Ε.»
ΟΘΩΝΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ 5 ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 42 2.141, 422.565, 422.277